

Pencere Çerçevesinde ki Çocuk

– redfer · 13 Haziran 2023

çocuklar gördüm pencerede
yüzlerinde gülücükler
renklerin hiçbiri aynı değildi
manzaradaki aslıyla
yani bulut rengiydi gökyüzü
bir çocuk gibiydi

evlerin gündüz ve gecelerinde
gülücük dağıtan çocuklar görüldüğü zaman pencerelerde
her dem bir mutluluk tomurcuğu açıyor demektir
ağladığı zaman da bir çocuk
evlerin gözlerinden boncuk boncuk
gözyaşları dökülüyor demektir

pencerenin çerçevesinde ki çocuk
ne de güzel gülümsüyordu
renği uçuk camda gizlenmiş
zamanın adımları yürümüyor
kıpırdamıyor

çocuk hep aynı yere bakıyor
ha şimdi erik ağacından
kuş uçacak
uçacak kuşu yakalayacakmış gibi

güneş batıyor
bir yıldız akıyor pencereden
yürüyüp geçti çocuk
çiçek desenli tülün arkasına
önce müthiş bir aydınlık gözlerini aldı ama kırpmadı
sonra rüzgarın ilk dalgası saçlarını okşadı
yüzünü ıslattı birkaç yağmur tanesi
parıldadı inci tanesi gibi
üstüne ay düşen mavi gözleri

birbirine ne kadar çok benziyor
pencereler ve gözler
insanlar gözleriyle
evler pencereleriyle görürmüş
hem çok şey görürler
hem çok şey gizlerlermiş
insanların hüznü ve sevinci gözlerinden
evlerin hüznü ve sevinci
pencerelerinden belli olurmuş

pencere düşünmek mekanıdır
yola eyvallahsız koyulanların
aşk pususunda bekleyenlerin
ya da kendini hasrete mahkum edenlerin yeridir
belki çekip perdeyi her şeyin üstüne
kapatmalı gözleri
anıları sadece içinde yaşamalı
şarkıların hüznünü dinlerken
ağlamalı ayrılıklara pencerenin ardından

dışarıda kar soğuğu
geceye dair anlatılamaz ıssızlık
üşüyen ellerimi ısıtmak istiyorum
bir ince duman bile tütüyor bacadan

çoktan buz kaplamış pencereleri
aç gölgeler uçuşmuş pervazına
birbirinin ardından el sallıyorlar

kışın bu anında içimden gelmese de
açıyorum gündeğümüne pencereyi
görünüyor bütün ışıklarıyla sabah güneşi
fısıldarken kulağıma günaydın diye
camların o çok sevdiğim görüntüsüyle
belki soğuktur ellerim amma
ısıtırım yüzünü sıcacık nefesimle

bekliyorum gölgesi doğmamış gün doğumlarını
gölere alnıma düşecek yağmur damlalarını
açmışım penceremin kapılarını
birazdan
olgun meyvelerini devşireceğim dallarından
incir ağacının

susuzluğuma su
dertlerimin ortağı
gönlümün otağı
aydınlık ufuklarımın ışığı
sen benim leylam
ben senin kara sevdalı aşığın

ben seni severim güneş
parıldayan ışıklarınla
uğrarsan çerçevesi mavi boyalı pencereme
bembeyaz tenli ahşap evimin
günaydın derim
hoş geldin derim
tıpkı çocukluğumda ki gibi

redfer